

VZPOMĀNKY KAPITĀNA HONZĀKA - 2.

PĀjtek, 22 Āerven 2018

Je pravda, Ā^{3/4}e

jsem v naĀjĀ- kavĀjrnĀce mĀl posezenĀ- s bĀ^{1/2}valĀ^{1/2}m kriminĀlnĀ-m vyĀjetĀTMovatelem Janem HonzĀ-kem docela Āasto. PosedĀli jsme pĀTMi sklenice ĀervenĀho a vĀ^{3/4}dy z nĀho vypadl zajimavĀ^{1/2} pĀTMĀ-bĀh. Nelenilo ani mĀĀ jĀi a vĀje jsem si zapisoval do pĀTMipravenĀho notesu.

JasnĀ, Ājlo vĀje po ĀpravĀ ihned do rubriky âĚKRIMIâĚ. PĀTMĀ-bĀh, na kterĀ^{1/2} jsem si dnes vzpomnĀli, sĀjm HonzĀ-k nazval âĚVanaâĚ. VĀjak ta taky v pĀTMĀ-bĀhu hraje hlavnĀ- roli. UsmĀj se tenkrĀt a vyprĀjvĀl Ā!

Jako mladej jsem zaĀĀ-nal slouĀ^{3/4}it tady na severu. Jak vidĀ-te, zĀ stal jsem a Ājel tu i do penze. To je osud, mladej.. MĀsto, mĀsta i jmĀna budou smyĀlenĀi, to chĀipete, Ā^{3/4}e? Jak jsem ĀTMĀ-kal, povolali mne do okresnĀ-ho mĀsteĀka v samĀm srdci severnĀ-ch ĀĚech. V Āase mĀho nĀjstupu byl v pohraniĀĀ- jĀ^{3/4} relativnĀ klid. Samo mĀsteĀko bylo v kouzelnĀm prostĀTMedĀ- a o okolĀ- ani nemluvit. Āekl bych jedna bĀseĀ. MĀsteĀko obklopovaly lesy, a hory byly co by kamenem dohodil. Proto od jara do podzimu mĀsteĀko nemĀlo o turisty, lufĀjky, houbaĀTMe a milovnĀ-ky pĀTMĀ-rody i boĀ^{3/4}skĀho klidu a pohody, nouzi. NĀjĀj jedinĀ^{1/2} hotĀ^{1/2}lek âĚLesnĀ- oĀizaâĚ byl proto hojnĀ vyhledĀjvĀjn. Ten rok bylo babĀ- IĀto obzvlĀjĀtĀ vyvedenĀ. Den, o kterĀĀ hovoĀTMĀ-m, byl teplĀ^{1/2} a sluneĀnĀ^{1/2}. OspalĀĀ odpoledne naruĀjila udĀjlost v naĀjem mĀsteĀku nevĀ-danĀi - do naĀjĀ- sluĀ^{3/4}ebny vpadl starĀjĀ- muĀ^{3/4}, tĀTMesouc a koktajĀ-c se slzami na krajĀ-Āku nĀjm oznĀjmil, Ā^{3/4}e v jejich hotelovĀm pokoji hotelu LesnĀ- oĀiza, naĀjel manĀ^{3/4}elku v koupelnĀ utopenou. Vzali jsme tedy pana PiskĀjĀka, tak se pĀTMedstavil, mezi sebe, a hajdy do hotelu. V prvĀm patĀTMe byly dveĀTMe do pokoje otevĀTMenĀĀ. PiskĀjĀek asi v tom Ājoku na dveĀTMe nemyslel. V pokoji na stolku pod lampou leĀ^{3/4}ela otevĀTMenĀi kniha, brĀ^{1/2}le a ĀjĀjlek s nedopitĀ^{1/2}m Āajem. KĀ^{1/2}vl, Ā^{3/4}e tak to tam naĀjel takĀ.

V koupelnĀ vana plnĀi vody s na dnĀ s utopenou nahou Ā^{3/4}enou. PiskĀjĀek kapesnĀ-kem otĀ-ral slzy a ukazoval nĀjm: jojo to je ona, moje Ā^{3/4}ena. PĀTMivolnĀ^{1/2} mĀ-stnĀ- IĀkaĀTM po vypuĀjtĀnĀ- vody z vany a poloĀ^{3/4}enĀ- pani PiskĀjĀkovĀĀ na divan zaĀal s ohledĀjnĀ-m. SkonĀil, sundal brĀ^{1/2}le, rukavice, a konstatoval utonutĀ- bez znĀjmek nĀjsilĀ- Āi zĀipasu. Dle jeho nĀjzoru a zkuĀjenostĀ- to pasuje na neĀjĀstnou nĀjhodu. ĀĚas smrti? Mezi 15.00 a 15.30 hodinou. Voda ve vanĀ jeĀtĀ nestaĀila plnĀ vychladnout. NĀjĀelnĀ-k podĀkoval s tĀ-m, Ā^{3/4}e zatĀ-m jeho sluĀ^{3/4}eb netĀTMeba a propustil ho. Pro dalĀjĀ- ĀjetĀTMenĀ- budeme potĀTMebovat pokoj prĀjzdnĀ^{1/2}.

Pana PiskĀjĀka si zatĀ-m do pĀĀe vzal hotelovĀ^{1/2} personĀjl.

V pokoji se nenaĀjlo nic, co by svĀdĀilo v neprospĀch vĀ^{1/2}sledku ohledĀjnĀ- IĀkaĀTMem ani v neprospĀch vĀ^{1/2}povĀdi personĀjlu i pana PiskĀjĀka, vĀjichni byli dodateĀnĀ strĀjĀ^{3/4}mistrem vyslechnuti a vĀ^{1/2}povĀdi zaprotokolovĀjny. Nic novĀho do tĀto neĀjĀstnĀĀ udĀjlosti nevznesly ani vĀ^{1/2}povĀdi hostĀ hotelu. VĀje nasvĀdĀovalo neĀjĀstnĀĀ nĀjhodĀ. MnĀ vĀjak vrtalo hlavou, co je ten PiskĀjĀek zaĀ. Nic moc toho o sobĀ neĀTMekl a u vĀ^{1/2}povĀdi se vĀjeljak kroutil a docela sluĀjnĀ mlĀ^{3/4}il.

DruhĀ^{1/2} den na krĀjtkĀ poradĀ na sluĀ^{3/4}ebnĀ upozorĀuji na tuto skuteĀnost. Starej, tedy nĀjĀelnĀ-k nadstrĀjĀ^{3/4}mistr Hubert, zrovna nejĀsal, Ā^{3/4}e mladej, jako jĀi, do toho jasnĀho pĀTMĀ-padu ĀjĀoural, ale strĀjĀ^{3/4}mistra NovĀjka povĀĀTMil, aĀ se na celou vĀc mrkne - rozumĀj mrkne se na zoubek panu PiskĀjĀkovi i jeho Ā^{3/4}enĀ. My, jeĀtĀ s jednĀ-m kolegou Āekatelem, znovu mrkli na vĀ^{1/2}povĀĀ pana PiskĀjĀka. Tvrdil, Ā^{3/4}e opouĀjtĀje pokoj, jeho Ā^{3/4}ena sedĀla u stolku pod lampou a Āetla. TĀĀ^{3/4} pila Āaj, kterĀ^{1/2} jĀ- hotelovĀj sluĀ^{3/4}ba pĀTMinesla na pokoj. Pokoj opustil hned po obĀdĀ. NĀco mĀjlo po 13.00 hodinĀ Ājel na malou tĀru. Bylo pĀTMece krĀjsnĀ. CoĀ^{3/4} mu potvrdila i recepĀnĀ- hotelu. K nĀjm na sluĀ^{3/4}ebnu pĀTMiĀjel po ĀvrtĀĀ

hodině odpoledne. Do hotelu se však vrátil pátým a tvrtou. Potvrzeno recepční. Jen pro pátý;dek jsme s panem Piskáčkem absolvovali celou trasu jeho tary, abychom si ověřili jeho pověsť s asovými daji, a vzájemně porovnali. K našemu zklamání to sedělo.

Až do konce týdne se nic nedělo a starší se chystal Piskáčka propustit z vazby.

Do karet našim hrála skutečnost, že byla okurková sezona a ani soudce nemohl chuť se s našimi handrkovat o vazbu našeho prvního vdovce. V pondělí se na poradě objevil strážník Novák a fak perli. Kamarádi, nyní se podržte, dostane to spájd. Novák pátý inesi zprávy, které konečně pátý padem pohnuly. Piskáček byl podruhá ženatý. Někdy tásně pátým vjílkou byli novomanželé Piskáčkovi na svatební cestě v Luhačovicích... O peněže ženě strach, pani Helena byla bohatší. Dále zjistil, že tahle jeho první žena zemřela v hotelovém pokoji, pátý esněji pátým eno hotelové koupelny, ve vaně plné vody. Ohledně provedl i ze sků doktor a světe drže se, konstatoval, že utopená byla nešťastná nehoda bez známek násilí.

Jen na okraj, byla mimo jině v jině stavu. Myslel, že to byla nehoda? Ani nehodou. Souasně pan Piskáček, tentokrát Eva, byla také bohatší a v jině. Zdálo se, že pátý pad je vyšetřen. Měli jsme motiv, měli i kde a jak, ale měli si hlavičky, jak to ten holomek zaonačil, že to v obou pátých padech vypadalo jako nešťastná nehoda.

Jak to pátý kal Colombo? stačí maličkost, nehoda a vnučutí. Právě vnučutí - to pomohlo pátý pad dotáhnout do zděrně konce. Já, mladší čekatel, jsem si vzpomněl na vojaně. V etě byl kluk někde od Moravy a vyšetřoval se ve sbírání vjelijakech pátý pad kriminálních s hlavním hrdinou mordem. Ač m zapeklitě pátý pad, tá m cenně jít - álovek. Někdy z podzima, večer, u bylo po večer, se trochu klájosilo a on povědí: áekluci, etl jsem, že někde v Anglii v roce 1912 byla nalezena mladší holka utopená ve vaně a jeden koumák pátý iel na to, že to byla vražda. Pátým itom ta utopená neměla ženě stopy po násilí, ženě modě iny, podlitiny, prostě nic. Ale první stačí - jen v kládku a bez násilí - ji uchopit za nožky... a... neěkaně trhnout, pátým itáhnout. Hlava zmizí pod vodou a hotovo. Dobře co? á Poznatek z vojny, to boženě vnučutí, jsem si nenechal pro sebe. Když na Piskáčka starší vyrukoval s našima poznatkama, pátým iznal se.

Jak se vjí opravdu seběhlo?

Piskáček našim to s ůlevou sšim a říd objasnil (dohnalo ho svědomě). Na oběd iel jen on. Manželka si másto oběda nechala na pokoj pátým iněst miskou sušenek a áaj. Vrátil se a viděl, jak manželka si lebedě ve vaně. Sundal sako, nabědl já, že ji trošku, pro uvolněn, namasruje. Masroval, mazlili se a s masrovaně m skončil u prstěku na nožce paně Evy.

A pak, jen tak bez varování, si pátým itáhl jej - nožky, hlava žbluťk, a bylo hotovo. V klidu se pátým evlěkl a hajdy na štrapaně. Pátým etvrtou odpoledne se vrátil, vypustil trochu stydnou vodu z vany a pátým ipustil horkou. Zdáně, že voda je itě nestačila plně vychladnout, bylo zdě vodně. Jak jsem pátý kal: áTrochu nehody, itě stě, vnučutí, jednoduě maličkost, a právě vyšetřovatelě vede k špěchu. á

Pátý pad byl dovypráven, notes zaklapnut a zas máme pro dnešek konec.

-doktor-

